

íőöóóÉőÉőá

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2017. december 7. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2017. március 6. napján kihirdetett **8.B.8/2016/44.** számú ítéletét

megváltoztatja:

A I.rendű vádlott neve vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát **20 (húsz) évre súlyosítja.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy az első fokú eljárás során felmerült, és a vádlott által fizetendő büntügyi költség összege helyesen: **870.714.- (nyolcszázhetvenezer-hétszáztizennégy) forint.**

A vádlott által a **2017. március 6. napjától 2017. december 7. napjáig** házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja** oly módon, hogy **egynapi** szabadságvesztésnek **öt** nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés i) pont], és ezért 13 év 6 hónap szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, egyben megállapította, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2014. január 9. napjától 2014. március 24. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A vádlott szülői felügyeleti jogát a 2009. június 8. napján született **gyermek neve1** és a 2012. február 27. napján született **gyermek neve2** nevű gyermekei vonatozásában megszüntette.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről akként, hogy azok lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 876.941.-Ft büntügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész a szabadságvesztés büntetés

súlyosítása, valamint a vádlott és védője a vádlott felmentése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.101/2017/1-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket pedig alaptalanoknak tartotta. Az elsőfokú bíróságnak I.rendű vádlott neve vádlott első alkalommal történt gyanúsított kihallgatása során tett vallomásának téves kirekesztésére vonatkozó észrevétele mellett összességében az első fokú ítélet megváltoztatását és a szabadságvesztés büntetés súlyosítását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat mindenben fenntartotta.

I.rendű vádlott neve vádlott védője a nyilvános ülésen a vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést fenntartotta, s egyben kiegészítette azzal, hogy az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, illetve harmadlagosan a büntetés enyhítését is indítványozta.

Álláspontja szerint dr. **szakértő neve1** és dr. **szakértő neve2** (továbbiakban ... szakértők) igazságügyi orvosszakértők végezték a sértett boncolását, ők észlelték közvetlen módon, hogy milyen sérülései keletkeztek a sértettnek. Ez alapján alakították ki azon álláspontjukat, hogy a sértett sérülései szülési őssebgy következtében keletkeztek. Ezen szakvéleményt álláspontja szerint dr. **szakértő neve3**, dr. **szakértő neve4** (továbbiakban ... szakértők) igazságügyi orvosszakértők, illetve dr. **szakértő neve5** szakkonzultáns, továbbá dr. **szakértő neve6** és dr. **szakértő neve7** (továbbiakban ... szakértők) igazságügyi orvosszakértők szakvéleménye nem cáfolta megnyugtató módon. A vádlott szülés közbeni, illetve azt követő speciális tudati állapota indokolja a védő által kifejtettek szerint, hogy miért nem emlékezett a szülési őssebgyre, és vallomásaiban miért nem tett arról említést.

Utalt arra is, hogy tanú 1 mentőtiszt tanúvallomása szerint a helyszínen a sértett esetében az Apgar érték 10 volt, és semmilyen külső sérülést, nyomot nem észleltek a sértetten. Ennek következményeként nem is röntgenezték meg a sértettet. Az elsőfokú bíróságnak ezért újabb igazságügyi orvosszakértőt kellett volna kirendelnie. Mivel ez nem történt meg, ezért az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

I.rendű vádlott neve vádlott védője a Szegedi Fellebbviteli Főügyészségnek a szabadságvesztés büntetés súlyosítására irányuló indítványát indokolatlannak tartotta. Álláspontja szerint az enyhítő körülményekre figyelemmel - a vádlott bűnösségének megállapítása esetén - a büntetés enyhítése indokolt.

I.rendű vádlott neve vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta a szakértői vélemények ellentmondásosságát és azt, hogy külsérelmi nyomokat senki nem látott a sértetten, a mentősök és az orvosok egy nem bántalmazott újszülöttet vettek át tőlük.

Az ítéletábra a I.rendű vádlott neve vádlott büntetésének súlyosítására irányuló fellebbezést találta alaposnak, s az ügyésznek a vádlott gyanúsítottként, 2014. január 9. napján tett vallomásának a bizonyítékok köréből való kirekesztésének helytelenségére vonatkozó álláspontját is osztotta.

Az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezések folytán a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírálta. Ennek során azt állapította meg,

hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési feladatának is eleget tett, további bizonyítás nem volt szükséges.

A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott és a védő is vitatták az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének eredményeként a tényállás megállapításakor elfogadott és értékelt ... és ... igazságügyi orvosszakértők szakvéleményének megalapozottságát. Ezzel egyidejűleg a védő újabb igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzését tartotta szükségesnek.

A törvényszék az egymástól eltérő igazságügyi orvosszakértői véleményekre figyelemmel az első fokú tárgyaláson egymás jelenlétében részletesen nyilatkozta a szakértőket szakvéleményeik eltéréseinek okaira. A ... igazságügyi szakértők véleménye szerint a sértett halálát eredményező légzési elégtelenség alapját képező sértetti koponyatrauma szülési őnségély során keletkezett. Ekkor az anya a szülés során úgy segíti az újszülött világrajövetelét, hogy koponyáját, illetve nyakát fogja, amelynek során sérülések keletkeznek. Ugyanakkor a ... szakértők sem zárták ki az első fokú tárgyaláson azt, hogy a sértett sérülései később is keletkezhetnek.

Mindezekkel szemben a ... igazságügyi orvosszakértők kifejtették, hogy a sértett sérülései nem keletkezhetnek szülési őnségély során. Ezen eltérő álláspontra figyelemmel kerültek kirendelésre a ... igazságügyi orvosszakértők, akik ugyancsak kizárták a sértett sérüléseinek szülési őnségély során történt keletkezésének lehetőségét. A törvényszék a ..., illetőleg a ... szakértők szakvéleményét fogadta el, abból kiemelve, hogy az eljárás során nem merült fel adat a szülés elhúzódó voltára, így arra, hogy az elhúzódó szülés során I.rendű vádlott neve vádlottnak sérülései keletkeztek, amit a nőgyógyászati vizsgálat eredménye is kizárt. Az irányadó tényállás szerint a vádlott a fürdőszobában kb. egy órahosszat tartózkodott, így az újszülött megszületése gyorsan történt, és az újszülöttn sem rögzítettek olyan sérüléseket, amelyek az elhúzódó, akadályokba ütköző szülést támasztották volna alá.

Az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvosszakértői véleményeket részletesen, iratszerűen, okszerűen értékelte és mérlegelte, amelyet követően a ... és ... igazságügyi szakértői vélemények meggyőző érvei alapján állapította meg a tényállást. További igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzése erre figyelemmel nem szükséges, s így az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

I.rendű vádlott neve vádlott a bűncselekmény elkövetését mindvégig tagadta. Azt elismerte, hogy titkolta a terhességét a családjá és környezete elől, s amikor 2014. szeptember-október hónapban észlelte a terhességet, akkor úgy határozott, hogy a gyermeket megszüli és inkubátorban helyezi el. Ezért a szülést követően az újszülött testét táskába tette, amelybe törölközőket helyezett, kivitte a konyhába, ahol a függönnyel eltakart polcos szekrény alá a földre helyezte. Ezután ellátta magát, miközben élettársa **tanú 2** észlelte az újszülött nyöszörgését. Így mentőt hívtak, és az újszülött Varjú Dorina sértett ellátását a vádlott édesanyja megkezdte.

Az elsőfokú bíróság a további bizonyítékokat is egyenként és összességében vizsgálat alá vette, és azok mérlegelésének eredményéről is számot adott.

Részletes okát adta annak, hogy I.rendű vádlott neve vádlott fenti tagadásával szemben a tényállást miért **tanú 2**, tanú 1, dr. tanú 3, tanú 4 és dr. **tanú 5** tanúk vallomásai, valamint az említett

igazságügyi orvosszakértői, továbbá az igazságügyi elmeszakértői, valamint pszichológus szakértői vélemény alapján állapította meg.

Osztotta a másodfokú bíróság a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt azon észrevételt, hogy az elsőfokú bíróság a 8/2013. (III.1.) AB határozat téves értelmezése mellett rekesztette ki a bizonyítékok köréből I.rendű vádlott neve vádlott 2014. január 9. napján gyanúsítottként tett vallomását. A vádlott első gyanúsítottkénti kihallgatása 2014. január 9. napján 16 óra 00 perctől 18 óra 51 percig tartott (nyom. iratok 707-723. oldal). Ezt követően 2014. január 9. napján 19 óra 40. perckor került sor a vádlott őrizetbevételére (nyom iratok 749. oldal) így az első kihallgatása még szabadlábon történt. A törvényszék által hivatkozott alkotmánybírósági határozat tárgyát képező esetben a bizonyíték kizárására azért került sor, mert fogva lévő terhelt esetén nem biztosították a védő jelenlétét. Mivel a jelen ügyben a vádlott szabadlábon tette meg első vallomását gyanúsítottként, így eljárási szabálysértés nem történt.

Ugyancsak osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakat a másodfokú bíróság a kialakult bírói gyakorlat tekintetében is. I.rendű vádlott neve terhelt ugyanis 2014. március 10. napján védő jelenlétében, illetve még azt megelőzően 2014. január 10. napján a nyomozási bíró előtt is ugyancsak védő jelenlétében (nyom. iratok 760. oldal) fenntartotta a korábban tett vallomását.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta és részletesen számot adott arról, hogy mennyiben és milyen bizonyítékokat fogadott el vagy utasított el, s milyen tényekből következtetett a vádlott bűnösségére. Okfejtése logikus, és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek. Az arra vonatkozó indokolást a másodfokú bíróság mindössze annyiban helyesbítette, hogy az 5. oldal 2. bekezdés 6. sorában az ott említett vádlotti vallomás a 17. sorszámú első fokú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal - helyesen - 4. bekezdésében került rögzítésre. Kiegészítette továbbá a bizonyítékok leírását azzal, hogy dr. tanú 3 tanú (nyom. iratok 639. oldal, illetve 33. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal alulról a 2. bekezdés), illetve tanú 4 tanú (nyom. iratok 643. oldal és első fokú 26. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 7. bekezdése) is utaltak a vallomásaikban arra, hogy a sértett nyaka körül és mellkasán haematómát észleltek. Ezen kiegészítés ezért vált szükségessé, mert a másodfokú eljárásban vádlott és a védő is hivatkoztak arra, hogy a tanúk nem számoltak be arról a kórházban, hogy külsérelmi nyomokat észleltek a sértetten.

A vádlott negyedik szülésekor tisztában volt azzal, hogy ellátatlanul hagyta a gyermeket a konyhában olyan helyen, ahol abban bízott, hogy nem találják meg, s abban a tudatban volt, hogy a sértett olyan életjelet már nem fog adni, amelyet mások is észlelhetnek. Így helyesen állapította meg a törvényszék azt is, hogy a sérülések okozására a szülést követően, még a fürdőszobában került sor.

A bizonyítékok értékelése és az alapján a bizonyítás eredményének a megállapítása az elsőfokú bíróság feladata [Be. 78. § (3) bekezdés]. Az iratszerű és logikus érveléssel elfogadott bizonyítékokra alapított tényállás esetében a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhetett sor [Be. 352. § (3) bekezdése], így a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és a vádlott felmentését célzó fellebbezések nem vezethettek eredményre.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok egybehangzó adatai alapján mindössze azzal egészítette ki, hogy a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség 6.B.36/2014/25. számú vádiratában indítványozta, hogy a bíróság a 2009. június 8. napján született **gyermek neve**¹, és a 2012. február 27. napján született

gyermek neve² nevű gyermekei vonatkozásában a vádlott szülői felügyeleti jogát szüntesse meg.

A fenti kiegészítés azért vált szükségessé, mert a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránt a bíróság csak az arra irányuló ügyészi indítványra határozhat [Be. 336.§ (1) bekezdés].

Az első fokú ítélet tényállása egyebekben megalapozott, s az a fenti kiegészítéssel a másodfokú eljárásban irányadó volt.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére. Így arra, hogy a vádlott a szülést követően az újszülött sértettet nem látta el, légutait nem tisztította meg, melegen tartásáról nem gondoskodott, hanem a fürdőszobában a gyermeket fojtogatta, majd ismeretlen módon fejét több ízben közepes erőbehatást meghaladó erővel bántalmazta, amely végül a sértett halálát eredményezte.

A vádlott cselekményének jogi minősítése is törvényes. Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban is, hogy a vádlott az élet elleni bűncselekményt egyenes szándékkal, a sértett életének kioltására irányulva követte el. A vádlott cselekményét törvényesen minősítette a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés i) pontja szerint minősülő tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés büntetnének.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a vádlott javára, illetve terhére értékelhető bűnösségi körülményeket.

Az alkalmazandó büntetési tételkeret a vádlott esetében 10 évtől 20 évig, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztés, a büntetés kiszabása során irányadó középérték 15 év.

Osztotta a másodfokú bíróság a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeknek eltúlzott jelentőséget tulajdonított. A vádlott által elkövetett jelentős tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetésénél az időmúlást csak kisebb súllyal lehet figyelembe venni (Kúria 56. számú BKv. III.10.).

A büntetés kiszabása körében nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a vádlott korábban ugyancsak újszülött gyermeke megölése miatt már jogerősen elítélésre került.

A vádlott által elkövetett bűncselekmény önmagában is súlyos, amelyet azon speciális súlyosító körülmény, hogy immáron a második gyermek sérelmére követett el ugyanolyan bűncselekményt, nyomatékosan súlyosít. Figyelemmel azonban arra, hogy a két gyermek sérelmére elkövetett bűncselekmény nem egy eljárásban került elbírálásra, ezért em indokolt a határozatlan idejű szabadságvesztés-büntetés alkalmazása. Ugyanakkor a vádlott által megvalósított bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya és a vádlott személyében rejlő magas fokú társadalomra veszélyesség szem előtt tartása mellett indokolt a vádlottal szemben a határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés maximumának kiszabása. Erre figyelemmel az ítélőtábla a vádlott szabadságvesztését 20 évre súlyosította.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezést alaposnak ítélte. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, mivel egyéb rendelkezései törvényesek.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság a vádlott szülői felügyeleti jogának megszüntetéséről azzal,

hogyan annak a törvényszék által hivatkozott jogszabályi alapja helyesbítésre szorult. Miután a bűncselekmény elkövetésére 2014. január 7. napján, azaz 2014. március 15. napja, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépése előtt került sor, ezért az - helyesen - az 1952. évi IV. törvény 88. § (1) bekezdés c) pontja. Ezen rendelkezés szerint a bíróság megszünteti a szülői felügyeletet, ha a szülőt a bíróság valamelyik gyermeke személye ellen elkövetett szándékos bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélte.

Miután az elsőfokú bíróság az első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megállapítása során számítási hibát vétett, ezért azt a másodfokú bíróság ugyancsak helyesbítette a rendelkező részben írtak szerint.

A vádlott által 2017. március 6. napjától 2017. december 7. napjáig házi őrizetben töltött időt a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. A Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontjának megfelelően fegyház fokozat esetén öt nap házi őrizetben eltöltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapul.

Szeged, 2017. december 7.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.
előadó bíró

. Nagy Erzsébet s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.230/2017/27. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 8.B.8/2016/44. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2017. december 7.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő